

Forfatter: Drachmann, Holger

Titel: Udrag fra EN STRANDVASKER

Citation: Drachmann, Holger: "Samlede poetiske Skrifter", i Drachmann, Holger: *Samlede poetiske Skrifter*, 1906-1909, s. 338. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-drachmann01-shoot-idm139703120389824/facsimile.pdf> (tilgået 14. maj 2024)

Anvendt udgave: Samlede poetiske Skrifter

Og Husgeraad
 Og mig og om min Stine:
 Før, Stine hedder hun, min S'æl,
 Og I maa tro, hun er reel,
 Og ikke en af hine,
 Som løber løs i Line.

Og saa, saa er jeg Fiskermand
 Med Hns i Land,
 Med Baad paa Vand,
 Og Kone med tillige.
 Hurra, det er en ren Plaser,
 Og næste Aar! — jeg si'er ej mer:
 En Dreng — maaske en Pige;
 Det kan nu ingen sige.

EN STRANDVASKER

Der drev en Person paa Strandbredden op,
 Vi saa' ham, han laa med Næbet i Vejret;
 Et dødblegt Ansigt, og om hans Krop
 En Sejdugskavaj, som var tjæret.

I Havbrynet laa han, paa Skellefs Rand;
 Jorden og Havet stredes om Fundet;
 Hver vilde have den fremmede Mand,
 Hvis Timeglas her var udrundet:

Jeg tager Dig, Søn, led Havets Røst,
 I moderlig Favn med lullende Sange,
 Jeg giver Dig Vuggens den gyngende Trøst,
 Som alt jeg har skænket saa mange!

Jeg reder Dig Seng, var Jordens Svar,
 En sikker Seng i min stille Boig,
 Længe nok skvulpet omkring Du har,
 Du trænger til Hvilen rolig!

Og Vinden kom susende Stedet forbi,
 Og vendte i Farten, og standsed ved Manden,
 Og blæste sin gamle Koralmelodi, —
 Den kunde nu ingen anden.